

lastiks" nimetalisse ja mis veel tänna pääwani alles on.

Juba Mihkliku 19. pääwaval sai Johann Lange esimeseks ülemaks õpetajaks valitud, sai waestate laegas — „Jumala fast" asutatud ja sai nad hoolekandjad seatud.

Sedaviisi oli Ewangeli logodus asutatud ja forraldatud. Nega mööda, kuid seda tarvis olema nähti, sai kirikuõpetajate nõu peale mõni käst puhta õpetuse waenlaaste vasta antud. Nenda kirjutas Raeohus Wiinaluu 28. pääwaval:

„Kes selle linnast osa wöötta, seda tarvitada ja siin elada tahtwad, need ei pea ühegis paikas salaja ega awalikust tühja teutlissku, laimawat, põlastarvat sõna, sõimamist ega püssamist pidama ega omast wälja minna lastma kuulutatud Jumala sõna, Ewangeli õpetajate, jutluse tegijate ega tunnustajate vasta, mis eest lange nuhtlus ja karistus pööraste Jumala tentajate ja jumaliku töe kergemeeliste waenlaaste ilse nende eneste siiü läbi tulema saab."

Ilus waim lehvis sel aastal wägewast Tallinna müüride wahel. Ismaliku ja waimuliku wöiminuskondade wahel said ilma färata ja ilma fadudusega looduslike piired määratud; waestate eest sai ametlikult hoolt kantud ja foosli sai asutatud. Ra Eestlaasi wöis sel aastal juba launis rohkest

Tallinnas elamas olla ja ismalik ja waimulik walitsus ei jätnud neid mitte tähele panemata. Kui floostre liril juba Ewangeli õpetuse kuulutamiseks forraldatud oli, siis leiame Raeohatu seadmiste fessis, Lehekuu 19. pääwast 1525:

„Mungafirik on Umbssaklaête heaks seatud, et nendele seal igal pühal ja nädalipääraval wöiks jutlust tehtud ja Jumala teenistust peetud saada."

Üleüldse lehwib, neid ilma ühegi fülluseta ülespandud kirjasid lugedes, neist ilus eluõhk lugeja vasta, nagu kaugest Apostlite aastast.

Ilma tüsita ei wöinud aga aejad sigida; wägiwalla ja oma abi waim, mida lekkaea rahutu elu suureks kasvatanud, ei tahtnud nii tergest lahkuda. Musta floostri mungad olid floostre wara körwale kannud, mõned kodanikud olid seda peitnud. Raeohus pidi varandust karmima ülewaatamise alla wötma, ja pidi kõva sääslu andma, et kõik peidetud aejad wälja antud saassisid, muidu langessi wad peitjad kui wargad, lohtu alla.

Munne flooster oli küll igapidi tüsitanata jäändud, aga wabaduse waim oli fa senna sisse tunginud; mitmed neitsid astusid ilma oma wanemate teadmata wälja ja läksid linnas mehele.

Kloostre warast oli muist Ritteronna liigete singitus ja nunnedest olid mitmed nende tü-